

سؤال/جواب ۱: شناخت خدا با خدا؟

سؤال / ۱: اعرف الله بالله (ع)؟^[56]

پرسش ۱: خدا را با خدا بشناس، یعنی چه؟^[57]

الجواب: أي اعرف الله سبحانه وتعالى بالله في الخلق، وهو الإمام المهدي (ع)، فهو صلوات ربى عليه تجلٰي وظهور الله في الخلق، أي تجلٰي وظهور مدينة الكمالات الإلهية في الخلق.

پاسخ: يعني خداوند سبحان و متعال را با خدائی در خلق بشناس و او، همان امام مهدی (ع) می باشد. ایشان که سلام و صلوات پروردگارم بر او باد، تجلٰی و ظهور خدا در خلق است؛ يعني تجلٰی و ظهور شهر کمالات الهی در خلق.

وبعبارة أخرى: تجلٰي وظهور أسماء الله سبحانه في الخلق، فهو صلوات ربى عليه وجه الله سبحانه وتعالى الذي يواجه به خلقه، فمن أراد معرفة الله سبحانه لا بد له من معرفة الإمام المهدي (ع).^[58]

و به عبارت ديگر: تجلٰی و ظهور نامهای خدائی سبحان در خلق می باشد. ایشان که صلوات پروردگارم بر او باد، همان وجه خداوند سبحان و متعال است که با آن رو به سوی خلقش می کند؛ پس هر که بخواهد خدائی سبحان را بشناسد، ناگزیر باید امام مهدی (ع) را بشناسد.^(۵۹)

[۵۶]- الظاهر أنّ هذا السؤال منبثق عن قول أمير المؤمنين (ع): (اعرفوا الله بالله والرسول بالرسالة وأولي الأمر بالأمر بالمعروف والعدل والإحسان) الكافي : ج ۱ ص ۸۵، التوحيد للشيخ الصدوق : ص ۲۸۵ - ۲۸۶.

[۵۷]- به نظر می رسد این پرسش از این گفتار امیر المؤمنین (ع) ناشی شده باشد: «خداوند را با خدا بشناس، و فرستاده را با رسالت، و اولی الامر را با امر به معروف و عدل و احسان». کافی: ج ۱ ص ۸۵؛ توحید شیخ صدوق: ص ۲۸۵ و ۲۸۶.

[۵۸]- وهذا ما ورد عنهم في أحاديثهم ، فقد ورد فيزيارة الجامعه: (.. من أراد الله بدأ بكم ، بكم يبين الله الكذب، وبكم يبعض الله الزمان الكلب ...). وعن بريد العجي قال: سمعت أبا جعفر (ع) يقول: (بنا عبد الله، وبنا عرف الله، وبنا وحد الله تبارك وتعالى، ومحمد حجاب الله تبارك وتعالى) الكافي : ج ۱ ص ۱۴۵.

[59]- این، همان چیزی است که از ایشان ع در احادیثشان روایت شده است. در زیارت جامعه‌ی کبیره آمده است:
«... مَنْ أَرَادَ اللَّهَ بَدَأَ بِكُمْ يُبَيِّنُ اللَّهُ الْكَذِبَ وَ بِكُمْ يُبَايِعُ اللَّهُ الزَّمَانَ الْكَلِبَ...» (.... هر که خدا را خواست، از شما شروع کرد، خدا به وسیله‌ی شما دروغ را آشکار کند، و خدا به خاطر شما دور نماید روزگار گزنه را....). برید بن عجلی می‌گوید: شنیدم ابو جعفر (ع) می‌فرماید: «بَا مَا خَدَاوَنْدَ پَرْسَتِيَدَهُ شَدَ، بَا مَا خَدَاوَنْدَ شَنَاخْتَهُ شَدَ وَ بَا مَا بَهِ يَكْتَابَيِ خَدَاوَنْدَ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى إِيمَانُ أَوْرَدَهُ شَدَ وَ مُحَمَّدَ، حَجَابَ خَدَاوَنْدَ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى مَيِّبَاشَدَ...». کافی: ج 1 ص